

ECA RHACVSINA
MILAN REŠETAR
Sign. C. 360.

SLOVANSKÁ KNIHOVNA
3186188065

PJESNICKI

VJENAZ

u Dubrovniku

PO PET. FRANU MARTECCHINI

1839.

Prisnyetlomu

i priposctovanomu Gospodinu

O. BENIGNU ALBERTINI

JUR SCADRANSKE

NU SAD SPLIETSKE ZARQUE BISKUPU

NADSTAINIKU

Kòd Pristoglia S. Otza Pape

PJESNICKI OVI VJENAZ

svjt ù Dubrovniku

ANTUN CASNACICH

P. i D.

Quod si tanta vis probitatis est, ut eam, vel in eis quos nunquam vidimus, vel, quod majus est, in hoste etiam diligamus: quid mirum, si animi hominum moveantur, cum eorum, quibuscum usu conjuncti esse possunt, virtutem et bonitatem perspicere videantur?

Cic. de Amicitia.

Prisvjetli i Priposctovani Gospodine

Prjateglskà dusgnost sadovoglnà sljédi ù svakoj sgoddi cestitostí svojéh prigljubienjeh. Jasam Tvoje jur od prije i s' posgiudom i s' millièm slutjégnem natjezòse sljeditti; i, sasve mallo vriednom mojom Pjesnim, nastojo glasiti. Nù akò tvoj naprèdak moju-je sgivú gljubav potizzò s' jedne strâne, opiraloseje s' drughe predagne, videchi-te prinesena ù neblagu semgliu, i odlagaloje radost ù meni tvoga istoga usviscégna.

Evvome vech sàd sasviem na kraju mojeh posgiudâa, er pò Viscgnému Blagodarstvu vidimte prichi k' domorodnom krajni sa srechni puk od Spljetta duhovnom scibikòm vladati. Srechni púk, rekok, kogh ù mudrosti i gljubavi vjesctom rukóm

ijbrani Pastier k' dobrjem putima upravgliatchie ; srecchian Pastier, koj karstjanska, dobru prighnuta sarza onogh puka, ù krepòsti pokriéplvatchie.

U tako cestittom ʃgoddi, i Gospostvu Tvomu Prisvjetlomu i mojom gljubavi ugodnóm, svjosam ovì Pjésnicki-Vjénaz, kogati sarciano poklagnam. On jest moje radosti prjateglstva i priklonstva pouʃlani uvjet. Prossim ù toliko S. Blagosov.

U Dubrovniku na 3 Kollovoʃa 1838.

Od P. T. P. i P.

Sluga pripodniʃgena
ANTUN CASNACICH.

I.

» Oghgna ù nacín naravnoga
» Kí brès gorjet svùdar grije
» Krepost Viscgnègh dâr liép Boga,
» Opaſno-se sasve krije;
» Dobrocinstva radost ſgíva
» Svakomuje ſgelno odkríva

II.

» Nebù ugodnu gljudím millu
» Jutargneje ſvjesde pratte;
» Smérnu ù pravóm svôm svjetlillu
» Gnù nevolnik iſ pojatte
» Gledà i plemich iſ polacce,
» Tèr sàm sebe krivj i placce.

I. (*a*)

« Oghgna ù nacín narávnóga »
ʃgívá ù sebi, nù brès plama,
Ù djetinstva ljětta tvóga
Od-krivosi svegh pùn sráma
Svjésti dare, s' kîm s' nebésí
Obilnò - te Viscgni uresì.

II.

Tvoj Dubrovnik, ghnjeʃdo rodno,
Malièh ljétaa priategli
Staviscese, Tebe plodno
Dà raʃgarâ, dà temégli
Plám gljubavi, plám Boʃgije
« Kî, brèʃ gorjet, svùdar grije »

I. (*b*)

« Kì brèſ gorjet, svùdar grije »
Bogogljubstva plam ſgivuchi
Podſgiſgjate, ſa onò prije
ſagarlítti stiégh iſúchi
Francescòva Réda, i moch
Biti Zarque nà pomochì

II.

Bogoslovje, tvôm mudrostì
Tuj pridáto, dicno siajè;
Nauk Kgnigâ i raſbornosti
Mladostim-se cist pridaje;
Krjépi ù trudim Tebe mnoga
» Krepost Viscgnegh dâr ljép Boga

I. (c)

« Krepost Viscgnégh dâr ljép Boga
On gdi odredj, tuj-se odkríva;
Ciàs Plemichia, ciàs Uboga
S' svojem ʃdrátím obujmíva,
Nèk i skrovna ù podniʃgnosti
Sjajè svùdar s' svôm svjétlosti.

II.

U skrovisctu Réda tvóga
Svègh ù nacin blàgh i mijo
Srecehju gljubit bitchia svóga
S' iʃgledomsi privódjo;
Tvâ-te ugljudnost opovije
» Opaʃnóse ʃasve krije ».

I. (*d*)

» Opaſnò - se sasve krije
Svjéstan Cjovjek meû gljudima,
Ocittit - ga svegh najprije
Dobrocinstva ſgeglnost imà,
Harnost sama glasi i líci
Sctò nàm glásit nè prílici.

II.

Dobrím putím povarnuti
ſnàt grescnika prèm smetena,
Nà prodetégna mòch prighnuti
Osvetníkà pokorèna,
S' tímse oglâsj tvâ, i uſgíva
» Dobrocínstvá ràdost ſgíva »

I. (e)

» Dobrocínstva radost ʃgíva
Nè strascise ʃlobe hùde,
Pomnu i jakost uʃmoʃgíva
Gdie ʃapriéké sretta i trúde,
Ṣvoga bràtta tèr nà gláse
Ủ potrèbah oʃiváse.

II.

Vjr gljubavi odkle iʃvirre
Tvarda sarza gnóme otvorà
Dokle sjeknè ʃràk od Virre
Ko onò sunze pò vàrh górâ;
ʃràk s' kîm milost nàs daríva
» Svakomuje ʃgelno odkríva »

I. (*f*)

» Svakomuje ſgelno odkriva »
Viscgna milost svoju odlùku.
S' Raſbornóstim pridruſgíva
Vlást komugod daje ù rûku
Pridstaviti tkóga obíra
ſà ſdarſgiatti dûh od míra.

II.

Kàd vladagne Svetogh' Rèda
Skuppjenoti poklònisce
Bracchia, ſgelech dà unaprjéda
Duhom míra skûp odisce,
Pokaſasce míso à dilu
» Nebù ugodnù gljudím milu. »

I. (g)

» Nebù ugodnu gljudím míſu
Tvoju jakost Rím svjedocì,
Gdi ù nabunah i u sliepilu
Griéha sillu start priskocì;
Rjécí korist mnogu tvoje
Josc grescnizi chiúte i broje.

II.

Rjéc Boſgia s' Viscgnom vlasti
Sarza skrovni pút probja
Gnù nikakve nì od pripasti
Sjenna odmice, nitti odbja;
Viscgne odrède domiscgljatte
» Jutargnéje ſvjésde pratte

I. (h)

» Jutargneje ʃvjesde prattę »
Zorù dána pribjéloga
U kî Glavar Zarque na-te
Pogled svarnu s' Stóla svôga,
Ú kî Scadra Zarqui obíra
Proglasit-te ʃa Pastira.

II.

Tujchie vidit svàk ocitò
Gdi dopíra pamèt tvoja,
Gdi onò sarze plemenito
Kê na dobro svégh pristoja,
Raʃglédat-chie blagost millu
» Smernu u pravom svôm svjetlillu »

I. (*i*)

» Smernú ù pravèm svôm svjetlillu »
Scadranskoga svjést Pastíra
Nadaſdrit-chie Vlàst ù dillu
Kâ-se na nas gljubko obſira,
Vlàst ocinska: Vlàst Cesarra,
Kâ-se ù ſbranju svôm nè varra.

II.

On proscégne gljúbeſcglivo
Dubrovnika, nìt ſamani,
Usliscit-chie milostivo
Vrachiajuchte k' rodnôm strâni,
Glas-chie puknut; ràd-chie ſvat-te
» I nevolník iſ pojatte »

I. (j)

» I nevolnik iſ pojatte

Kruha trjéban, blaghe i rjéci,

Svè ſenizè pravèch na-te,

Od nevogljaa kî-ga iſljèci,

Pouſdano prit-chie k' tebi

Pokrjép traſgit ù potrebi.

II.

Tuj-chiesc odkrìt sarza iſbrána

Blagodarstvo kè-te kiti,

Tuj nevoglјà pouſdána

Tvû-chié pómoch ochjutiti;

Pomoch, mnoſgnu kû svègh jace,

» Glèda plemìch iſ polace. »

I. (*k*)

Gleda plemich iſ polace »
Parvò-stolna Spljétskógh Gráda,
Gdisse iſbranieh zvjét jur ſacè
Zvjét Biskupaa kî gnegh vlàda,
Gleda i Tebe, ter govorì
Nije Albertin nè od gnih gorì

II.

Apostolske slavne trúde
S' ljepóm platóm Bogh daríva:,
S' togh kò ù lasti pùn raſblùde
Nà duſgnôsti svôm pocíva,
Videch gljudì daga tlacce
» Sama sèbe kriví i placce »

I. (l)

» Sama sebe krivj i placce »
Kò kreposti pùt nè sljédi.
Tvoja djèla nàm tomacce,
Da onò ʃaman trûdj i bljédi
ʃa pripetse na vissine
Kò nè slicci tvê nacíne;

II.

Pùt istinè, pútje od slave,
Koga ʃlóba ʃaprieciuje;
Nù ravnéga misli pràve,
I ʃavidník kê posctuje,
Kièh-se sterre moch primnòga
» Oghgna ù nacin naravnóga. »

NADOMJERZJ

(*a*) Pjésnik, kj s'Prisvjetliém B. Albertini ù prjatelstvu od djetinstva ſgivioje, i târk kniſgni dovarscío, moſge istinitò pojavit, da gnegovi Uccitegli m. p. Otzi Frano i Urban Appendini (kojéh uspomenà meghju nami netchie ikad iſghinuti,) ù gnemusu Ucenizima ostaljem iſgled ù nauzima i bogogljubstvu pripiévali, i prid occì postavgliali.

(*b*) Viscgne nadahnúchie, nè korist nittí na trúde omraſa, nascegaje Biskupa sinovski sdruſgila S. Franceska Redú ù Dubrovackom darſgiavi. U temu bitchiu Ljubomudrosti i Bogoslovja Naucitegl ostavinam ù dobroumjetniem Ucenízima ljépu od sebe spomènu.

(*c*) Ne-bj dosta nì priklonstvo, nì nascega Albertína podniſgenstvo ſa ne objavit gnegovu mudrost ù kniſcevnosti, i raſborstvo ù nacinima, s' kojem iſvarsnìeh Poglavarâ i bracchie onôgh Réda opchienù gljubav ſadostojoje.

(*d*) Duhovno cesto besjedegne ù slovinski i talianski jeſik ù Dalmazii, ú Dubrovniku, i ù Kotorru gnegovo imè dostojno proglasiloje.

(*e*) Koríst gnegova besjedegna ù mnogose ſgodaa ochjutièla. Da dobroga Biskupa priklonstvo dopusctujemi iſgovorit, nitko boglje od mene nebi mogo iſrjéti dobra, kojaje on s' boſgjom rjecim ucinío, plód koije od svògh truda iſvadio, navlasctito u skuppu - Bratinskom od Utjèhe, koga ſa mnogo ljetaa kò Duhovni Otaz upravglioje.

(*ſ*) Svakomuje occitto dà nasc Biskup gnekoliko godisctâ Francescanu darſgiavu s' opchienom i Réda bracchie, i gradjana pohvalom, u raſborstvu vladoje.

(*g h*) Godìscno Bessjedegne ù Rimu ù Araceli rastvoriloje ocì nesvjesniém onoga trudnóga doba zarque odmetnizima tako, da ſa dostojno uſdarje gnegovieh trudå nakon mallo Glavar Zarque Svete Scadranskiemga Biskupom proglasí. - Posvetjen bj-ù rodnomu Mjestu G. G. 1832 s' ocinskom gljubavi od priurednoga ovè nasce duhovne darſgiave Biskupa Antuna Giuricea, koga Dubrovnik dobrocinstva i gljubav prema ovomu mjestu s' duſgnom harnostim i kuscia i pripjéva.

(*i*) Plata dobrjeh djelaa od Boga iſhodi. On ſemaglskiemse ſluſgi s' Vladagnem ſa svoje odluke dovarscitti. Po millosti Cestitoga nascega Cesarra i Kraglja vidimo iſ neblaghe ſemglie u Dalmatinsku krajnu prinesena G. Biskupa Albertini s' ugodnostim Spljetchiana; s' radostim gnegova rodnoga mjesta.

(*j*) Blagodarno i dobrò sarze nascega Biskupa odkritchiese boglje ù gnegovu novomù prislugovanju.

(*k*) Spljet ſa mnogo ljetâ bj Parvostolna Zarqua svè Dalmarie. Nije trjeba immenovat svè Pastjére ſamierne od mjesta, koj onù Zarqvu i Puk vladalisu, i kojeh mudrost, nacin, i bogogljubnost ù uspomeni svega naroda slovinskoga. bitchie ſa svegh i od mudrièh i od dobrièh proglascena.

(*l*) Akò po Viscgnom odredì Nasc P. i P. Biskup Albertini tiék svoga ſgivota dò danas-je u Zarkovnômu uſviscegnû i cjasti doseghnúo; i tà srecchja iſglédno svakomù occituje, da nè ſlóba, nè nenavidnost, i ſapletenje ſa pohudit tughiu ciast, imè, korist, nègh pût pravednosti, sniſgnosti, i bogogljubnosti, otvora vratá iſvarsnièm nà svakò svjetovnò i Zarkovnò uſdighnuchie.

Sctiozu

Buduchi ové Pjesni dovarscio s' pohlepom ʃa gníh proglasít, i Priateglíu móga djetinstva gljubko-ih pridati, dopadè-nàm nesrechni glast nenadne gnegove smarti, kojaga od Svjéta raʃdjéli ù Skadru na 24 Kollovoʃa ovogh godiscta gnegova ʃgivota 49 bjuschi rodise ù Dubrovnikù nà parvi Prosinscnóga mjéseza god. 1789, i bj naʃvan Antun. Priloʃgih ù bolestí smartnu ʃacinkú, koja sljedi, i ponukovan od mojeh Priategliaa odlucíh svekoliko datti na svjetlost, dasse po temu proglàse i buddu poʃnávane poglavite ʃgodde gnegova dicna, ʃasve kratka, ʃgivota. Oprosti, Sctioce, mojom bolesti i gljubavi.

Iʃ Dubrovnika na 28 mjeseza Kollovoʃa 1838.

ANTUN CASNACICH.

U SMART

BENIGNA ALBERTINI

SACINKA

Ah iſdajná prèm radostí
Cemu varasc sarza lúda
Cemu s' sjénom cestitosti'
Priateglskiéh srèd raſblúda
Isctesc pamet obujmitti
Istinu-jom ter sakritti?

Jednòm rúkom Svjétu occite
Srecchie gradisc slave i dike,
S' drugom paka kamènite
Sjechiesc grôbe, gdi ſa vîke
ſakopana prije vremena
Imà dobrogh leſgiát sjena

Ah Benigne, duscjo iſbrána,
Jate cekah prigarlitti,
Bj mê sarze punno uffagna
ſa s' tvojem-se sastucitti,
Spravhljah pjesni s' kîm-ti iſriéti
Svè seto vartiah pò paméti.

Nù sán bjesce mê radosti
Sjenna uffagne, plám vesseglie;
Nejma nejma cestitosti
ſa namirit gljudske ſgeglie;
Jer nemillost svàk-dàn gorra
Poſgiudami gròb rastvorra.

Grôb marſechi, kî proſgdíra
Svoju ù propast mlada ljetta,
Na kâ gljutí màc podíra
Smart, kû dobriéh vrjéſgi sctetta,
Inostrannom vajme ù strani
Gdiesse i plakat ocîm bráni.

Srechna Matti kôm nà vrjme
Senize-je smart sklopila,
Kâ rùhom-se nije zarníme
Gubechì-te sâd ſavíla,
Glás nesrechni er daje čjùla
Bólestimbi priminùla.

Jád i tuſčba nami ostaje
I spomènà Dubrovnikú,
Kî zvilechi nè pristaje
Er svàk-danò starú dikú
Kâse uspéla k' svjeſdam bjesce
Smart nemilla gaſi i plesce.

Nù na suſe na skonciagne
Uzviglièna Priateglia,
Komu ljepo Tì-bj uffagne
I svègh uſrok od vesseglia
Pusti odgovor daje same
Oglast dubok grobne iſ jamè.

Vigh' Umarli, tvè radosti
Kako u barſo tíek dospije,
Iſvír sadje tvè ſgialosti
Scto bj ugodnost màlo prije:
Himbe svjéta vèch nàuci
Glávu sniſgí, tarpí, i múci.

N. B. **Millomije prilofcitti k' mojem Pjesním i ove dvije Djakà Dubrovcjanina Antuna Rocci, koj, fasve mladieh ljétâ, uffagne ù meni probudíva fa slutiti da Dubrovacka mladost nastojat-chje sljediti stáre pjesnické stupaje, i priónutchje s' gljubavim, kako i Rocci, na domorodni jefik i slavu.**

ʃA UʃVISCEGNE

NA PRISTOGLJE STOLNE ZARQUE SPLJETSKE

PRISVJETLOGA I PRIPOSCTOVANOGA

O. Benigna Albertini

BISKUPA SCADRANSKOGA.

PJESAN

ANTUNA ROCCI DJAKA DUBROVCJANINA

Scto ù snù vidih etto iʃrjechju,
Spomename ʃgiva er kréta;
Satajati cjuddò nechju
Pò paméti kêmi obljéta.
Nebeskogh-se vrâta stána
Môm poglédu rastvórasce:
Nà pristoglju Djéva iʃbrána
Viscgnègh Majka slavna stásce.
Prìd gnè nogah plemenita
Molbe upravglja gnôj Gospoja,
Ruhom zarniém svà ʃavíta
Nèsuscechi líza svoja.
Ter ù jadù, i ù bolesti,
Sniʃcno obrachja molbe k' gnóme,
Kô cegljade kogh' jad cesti
Varscì mukkom prigorkóme.

Spljetsku vidisc sàd nicize
Zarqvu k' Tebi kâ pristaje,
Túʃcne ù nacin udovize,
Kad beʃ Vojna bolna ostaje.
Smilujmise, ter Pastjéra
Udjelimi kakva i prije,
Nek' po gnemu Sveta vjéra
Ljepsci Vjenaz Tebi vije
Cím prid nogah tuj Kraglize
Tuʃcechise ne pristaje,
Djeva svarnuch nà gnú líze
Odgovorjom Majka daje:
Smetnì udovná tvâ zarnila,
Suʃe tvoje vèch ustavì,
Er sctotije smart ʃanjla
Bogh povrachja tvôm gljubavi.
Ugodnati jur Pastjéra
Urednote ʃa vladati,
Po komuchje ʃakon, vjerra,
Stari temegl uʃdarʃgiati,
Etto iʃ grada Dubrovnika
Redovnicki zvjét primili
Albertina ʃarucnika
Tvôm vjernosti Viscgní udíli.
Milac sarza blaghe i chjudi
Gnegovò ime kaʃce takò;
Mudroʃnagne svjésne gljudi
Pridruʃcimu doba ù svakò.
Recce; nù ù tò svóm svjetlosti
Obasjasce Viscgni Dvori,
Ja sve vidih, cestit dosti
San-mi istinu dà rastvori.

U SMART GNEGOVU

Pjesan II. istoga.

Ne bj istina, trjèbae rjeti,
Negh' sctò vidih sân bjasce
Bj prikàſa móm pamèti
Sctọ onò sarze ſgelijasce.
Djeva Sveta nikad nije
ſadovoglna slave od svjéta,
Vjernogh slugu kàd-nò prije
ſa obdariti ſ' gàr priljéta.
Negh rastvorà vjecne Dvôre
Gdìse krepka slava uſgiva
Tughe svjeta gdì nè more,
Gdì ſavidost nè pribíva.
Gdì naglavja Krune i dike
Kê ſapagnen svjét posctuje,
K' prahú i ſemgli ſa svè víke
Viscgnegh ruka pritiskuje.
U tîm dvorîm svetih trudâ
Albertinje platu stekò
U raskoscjam brèſ raſbludà
Uſgivatti tèr doceko.
Smart, kâ dobrogh srecno otímâ
Nevogljami svjéta ovòga
Nije némila, er priuſíma
Duhá djélak od rajskóga.

Djélak, kôga stvorzu istomu
Neozkvarnuta pridà, i recce;
'Evò vrachjam Dvoru Tvômu
Posvojtga kô dotecè.
Umiríse, suſe ustavi
O Spljetcjanska Zarquo Svéta,
Nek' Pastira kî-te ostavi
Prohod slavni teb' nè ométà.
Djéva Majka svôm blagòsti
Molitchjese, i isprositti,
Da kô i prije Duh kreposti
Tvê Pristoglje dicno kitti.

3186188065